BUDAPEST-RÁKOSKERESZTÚRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

❋ Bp. 1173 Pesti út 31. ❋ weblapunk: keresztur.wbi.hu

❋ Bank: OTP 11784009-22222820 ❋ Keresztúri Református Misszió Alapítvány: 18195998-1-42

❋ Lelkipásztorunk: Sóskuti Zoltán ☎ 06-30-822-5435; parókia: 209-4267; 🖃 soskutizoltan@gmail.com; 🖃 *sürgősebb levelekre*: lp.rkeresztur@gmail.com *Fogadó órája:* kedd, szerda 15.00-18.30 + megbeszélt időpontokban Szabadnapja: Csütörtök ❋ Gondnokunk: Dr. Hajdú Csaba ☎ 30-618-7651

❋ Urnatemetőnk nyitva tartása : *vasárnap 8.00-12.00; kedd 15.00-18.30; szerda 9.00-11.00 illetve 15.00-18.30; péntek 16.30-20.00*

Ügyintézés: a kedden ill. szerdán Szabó Zsuzsánál ☎ 707-2630;06-70-3216838 🖃 szzsueva@gmail.com

AZ ISTENTISZTELET LITURGIÁJA:

- CSEND – *Istentisztelet előtt 5 perccel*
  - ➤➤ Ráhangoló kérdés: Mi után sóvárogsz? Mi mindent adnál (fel) érte?
- Köszöntés
- Fennálló ének: 25:1 *(„Szívemet hozzád emelem…")*
- Fő ének: 165 *(„Itt van Isten köztünk…")*
- Fohász
- Olvasmány [ld. középen] ⇨
- Imádság
- Gyermekek az Úr asztala körül
- Igehirdetés előtt: KÉ 21 *(„Rejts most el…")*
- Alapige [ld. középen] ⇨
- Igehirdetés [ld: a túloldalon]
- Csendes ima
- Ima
- Miatyánk
- Hirdetések [⇨ ld: jobboldalon]
- Záróének: KÉ 22 *(„Szálljon hangunk…")*
- Áldás
- Himnusz

❋ ISTENTISZTELET, 2018. 02. 11. ❋

„Sóvárgás" *címmel* Igét hirdet: *Jani Lívia th.h.*.

OLVASMÁNY: ZSOLT 63

1 Dávid zsoltára, abból az időből, amikor Júda pusztájában volt. 2 Ó, Isten, te vagy Istenem, hozzád vágyakozom! Utánad szomjazik lelkem, utánad sóvárog testem, mint kiszikkadt, kopár, víztelen föld. 3 Így nézek rád a szentélyben, hogy lássam hatalmadat és dicsőségedet. 4 Mert szereteted az életnél is jobb, ajkam téged dicsőít. 5 Ezért téged áldalak, amíg élek, nevedet imádva emelem föl kezem. 6 Mintha zsíros falatokkal laktam volna jól, úgy ujjong az ajkam, és dicsér a szám. 7 Fekvőhelyemen is rád gondolok, minden őrváltáskor rólad elmélkedem. 8 Mert te voltál a segítségem, szárnyad árnyékában ujjongok. 9 Ragaszkodik hozzád lelkem, jobboddal támogatsz engem. 10 De akik pusztulásomra törnek, a föld mélyébe kerülnek. 11 Kardélre hányják őket, sakálok eledelévé lesznek. 12 De a király örül Isten előtt. Dicséretet mondanak, akik rá esküsznek, a hazugok szája azonban bezárul.

ALAPIGE: ZSOLT 63,2-9

GYÜLEKEZETI HIRDETÉSEK:

- Beszámolók: Házas hétvége
- A gályarabok kiszabadulásának évfordulója van ma (1676. 02. 11.)
- Jövő heti alkalmaink:
  - ✸ Kedd 10^{00} Baba-Mama Kör ✸ Szerda 9^{00}: Bibliaóra ✸ Csütörtök 17^{00} Játék Klub ✸ Péntek 16^{30} KonfIFI ✸ Péntek 18^{00} IFI ✸ vmint.: Házi Biblia Körök ✸ Vasárnap 9^{00}: Kánon Kör ✸ Vasárnap 10^{00}: Istentisztelet és gyerek-Istentisztelet
- Gyermekeink számára csütörtökönként indul egy játék-klub *Karsai László vezetésével*
- Február 16. 18^{00}–tól gyermekek közt szolgálók alkalma – melynek 2. órája NYITOTT mindenki felé *(Dr. Pecsuk Ottó bibliai hátteret magyarázó előadásával)*
- A GYÜLEKEZET ISMERETI KURZUS megváltozott időpontban: ÁPRILIS 15. – jelentkezési lap a hirdető polcon
- „A tanítványság kérdései" - Keresztkérdések II.: Ápr. 4-től 7 szerda este – ápr. 4-től 7 szerda este:"A tanítványság kérdései" - Keresztkérdések II. (Jelentkezés: Soltész Sándornál személyesen vagy mailben (sosan279@gmail.com)
- KonfIFI Hétvége: Piliscsaba, április 6-8.
- Nyári táborunk: SZAJOL, 2018. július 1-6
- Adó 1%-ok felajánláshoz: Református Egyház: 0066 – Alapítványunk adatai a fejlécben

SZÜLETÉSNAPOSOK KÖSZÖNTÉSE

Sokan szeretjük a zsoltárokat, mert az íróik lelkének legmélyéről felfakadó imádságokban ráismerünk saját magunkra. Nincs bennük semmiféle köntörfalazás, mismásolás. Mint amikor tiszta tükörbe nézve megismerjük a külsőnket, a zsoltárok segítségével azt láthatjuk meg, kik is vagyunk valójában Isten előtt, az Ő jelenlétében, ahova teremtettségünknél fogva eredetileg tartozunk. Azzal már, hogy ma reggel is eljöttünk a templomba, ezt a vágyunkat fejeztük ki, Isten elé igyekeztünk, Hozzá szeretnénk megérkezni. Arra hívlak ma benneteket, hogy csatlakozzatok be egy olyan ember imádságába, aki messziről indulva is megtalálta Istenét.

[Sóvárgás]

A keresés útján minden egy vággyal kezdődik. A vágyak képesek motiválni, cselekvésre késztetni az embert. Viszont a zsoltáríró ennél tovább megy, így olvastam: 2 *Ó, Isten, te vagy Istenem, hozzád vágyakozom! Utánad szomjazik lelkem, utánad sóvárog testem, mint kiszikkadt, kopár, víztelen föld.* 3 *Így nézek rád a szentélyben, hogy lássam hatalmadat és dicsőségedet.* Vágyakozásról számol be, de olyanról, ami egészen mélyen meghatározza. Sóvárgásról, ami betölti az egész lényét, pont, mint a pusztaságban, a víztelen földön egy csepp vízért való epekedés. Ha nem jut hozzá, ha nem kapja meg, hamarosan vége lesz az életének. Ezen múlik a léte. A sóvárgás olyan erős vágyakozás, ami nem hagy szabadulni, meghatározza a gondolkozást, az érzéseket, cselekedeteket, ténylegesen az egész embert. Mind ismerjük a különbséget a között, hogy jól esne egy pohár víz vagy most azonnal elindulok és addig megyek, amíg végre ihatok… Így jelzi a szervezetünk a hiányt és annak mértékét. Sokféle szükségletünk van: fiziológiai (éhség, szomjúság), biztonságra vágyunk, közösségre, megbecsülésre, arra, hogy megvalósítsuk önmagunkat… de az a szükséglet, ami a zsoltáros sóvárgását okozta, mindezeknél meghatározóbb: a mély Istenre szorultságot, így a Tőle való függést ábrázolja ki és arra mutat, hogy mennyire szükségünk van kötődni, kapcsolódni az Élethez. Ez szorongatja az imádkozó embert. Élni akar, nem csak valahogy túlélni, létezni és ezért az élet forrását keresi. Mert ezt a hiány, csakis az az Isten töltheti be, akit ismer, aki az ő Istene. Miért?

[Szövetségben megerősödés]

4 *Mert szereteted az életnél is jobb, ajkam téged dicsőít.* 5 *Ezért téged áldalak, amíg élek, nevedet imádva emelem föl kezem.* 6 *Mintha zsíros falatokkal laktam volna jól, úgy ujjong az ajkam, és dicsér a szám.*

Mert már megtapasztalta, hogy milyen Istennel együtt lenni: az ünneplés, a bőség képeivel mutatja ezt be. Manapság nem lenne túl népszerű az, aki jó zsíros étellel várja a vendégét, de ott párezer évvel korábban a zsíros falatok az elkészített étel legjavához tartoztak. Amikor Istennek mutatott be áldozatot a nép, akkor megvolt a rendje, mi módon kellett azt megtenni: mindenből a legjobbat, legkiválóbbat adták oda neki. A hálaadáshoz is kapcsolódott ez a szokás, viszont ebben az esetben Isten megvendégelte az áldozatot bemutatókat, az állat vérét és kövérjét kivéve a többit a nép fogyaszthatta el. Itt ebben az istentiszteleti közösségben is megtapasztalták a bőséget. Azt, hogy Isten ajándékozó, hogy jó vele együtt lenni. Mindennél jobb, még az életnél is! Nem élettagadás ez! Hanem rácsodálkozás arra, hogy aki Istennel van szövetségben, azaz, aki hozzá tartozik, aki elfogadta Őt Istenének, annak betölti a szükségét, az megtapasztalja a szeretetét. Olyannyira összetartozik ez, hogy amit itt használ szót a szeretetre, az fejezi ki a kegyelmet is, ahogy Isten a népe felé fordul. Ez az odafordulás Isten és a népe közötti különleges kapcsolatban, szövetségben áll fenn. Az emlékezés viszont segít a megerősödésben.

[Ragaszkodás]

7 *Fekvőhelyemen is rád gondolok, minden őrváltáskor rólad elmélkedem.* 8 *Mert te voltál a segítségem, szárnyad árnyékában ujjongok.* 9 *Ragaszkodik hozzád lelkem, jobboddal támogatsz engem*.

Újra és újra felidézi a zsoltáríró mindazt, amit már megtapasztalt Istennel kapcsolatban, mindazt, amit már megértett, amit megismert. Gondolkozik róla. Dávid királynak számtalan olyan története volt, ahol Isten megmentette őt, amikor megtapasztalta a támogatását: a legismertebb talán a Góliáttal vívott harca. … Minden időben, még éjjel is előtte vannak ezek a történetek, azzal, hogy felidézi őket, még inkább ragaszkodik Istenéhez, akivel átélte mindezeket. Szorosan kapaszkodik belé, mert olyan biztonságra lelt nála, mint amilyen a tyúkanyó szárnyai alatt gyülekező kiscsibéknek van. Ezt a biztonságot, az otthonra találás szabadságát, a megnyugvás örömét fedezheti fel újra és újra, akárhányszor csak sóvárog Istenéhez. Mert megtapasztalta, hogy Isten nem csak be tudja, de be is akarja tölteni a szükségleteit, ami ott kezdődik, hogy kapcsolatba kerülhet vele.

Szeretett Testvéreim!

Miután vágyódtok, sóvárogtok szüntelenül? Tudtok-e kapcsolódni a zsoltáríróhoz ebben a kiélezett Istenkeresésben? Amikor minden porcikátok Isten után kiált. Nekünk biztatásként szólnak Jézus szavai: *kérjetek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyittatik nektek. Mert mindaz, aki kér, kap, aki keres, talál, és aki zörget, annak megnyittatik.* A vele való kapcsolatunk lehetőségéről szól ez. Arról, hogy akkor is van utunk Istenhez, amikor nem látszik. Amikor a pusztában, lelki értelemben is a sivatagban vagyunk, ahol még fájóbb Isten hiánya, amikor ténylegesen létkérdéssé válik a vele való kapcsolatunk megléte. Ekkor is tudhatjuk, nem a semmibe kiáltunk. Hiszen az a szövetség, ami a zsoltárírót hálával töltötte el, nekünk is szól. Jézus Krisztusban szerződő felek lehetünk mi is, miatta kiálthatjuk mi is: Istenem, Atyám. Ha szövetségben vagyunk Istennel, állíthatjuk teljes bizonyossággal *meg vagyok győződve, semmiféle teremtmény nem választhat el minket az Ő szeretetétől.*

Milyen Istennel átélt történetek állnak már mögötted, Testvérem? Milyen úton jártatok eddig? Hogy látod Őt most? Mersz-e olyan bizalommal indulni felé, mint kiscsibe szalad a tyúkanyó szárnyai alá, ha veszedelmet érez?

A legfőbb kérdés pedig mind közül ez: ragaszkodsz-e mindvégig? Akkor is, ha nem szűnik rögtön a sóvárgás, ha nincs instant válasz a kérdéseidre… mert egyedül az imádság az a műhely, ahol az Istennel eltöltött idő következtében a panaszének, a hiányének egyszer csak, talán először észrevétlenül, de hálaénekké formálódik.

Bár minél többen tapasztalnánk meg, mit jelent az élő Istennel élő kapcsolatban megelevenedni!

Ámen

Jani Lívia